

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΝΑΟΙ

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΟΔΗΓΗΤΡΙΑ (ΝΕΡΑΝΤΖΙΩΤΙΣΣΑ)

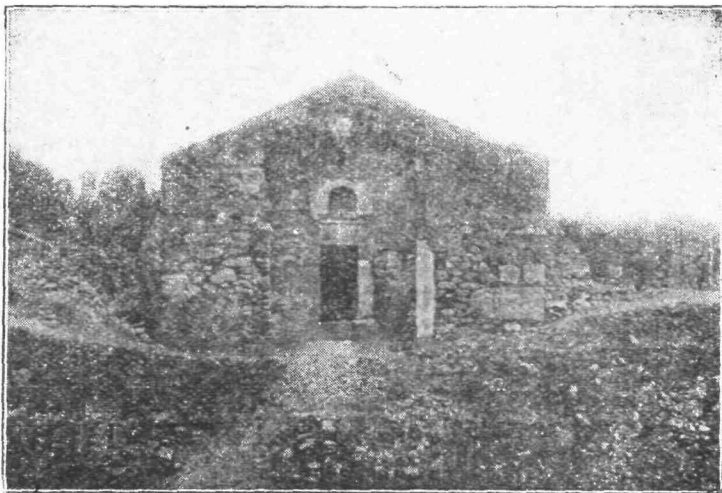
Ἡ Νεραντζιώτισσα

ΟΙ εἰς Ἀμαρουσίον σιδηροδρομικῶς μεταβαίνοντες εἰς τὰ πρόθυρα αὐτοῦ ἀπαντῶσι ἔρημον ναόν, ὅστις ἦτο ὁ πάλαι καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Ἀμαρουσίου, ὅπερ ἔκειτο εἰς τὸ μέρος τοῦτο, ἔνθα ἦτο καὶ τὸ ἀρχαῖον Ἀθμονον.

Τὴν κοινὴν μοῖραν τῶν Βυζαντιακῶν κειμηλίων ὑποστάν καὶ τὸ σεπτὸν τοῦτο ἱστορικὸν λείψανον, εἶχεν ἀφεθῇ εἰς τὴν τύχην του, ἀνοικτιρμόνως καὶ ἀνευλαβῶς, ἐπέκειτο ἡ πτώσις του, συμπαρασύρον καὶ τὰς ἀναμνήσεις πεντάδος αἰώνων, οἵτινες ἐσεβάσθησαν τὴν ζωὴν τοῦ πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐκπνέοντος ἐκ τῶν ἐξηνητημένων του γηρατειῶν ναοῦ τούτου· οὐδὲ συνεκίνησε καὶ ἡ θέα του τοὺς ἀνά πάσαν στιγμὴν ἀνερχομένους καὶ κατερχομένους μεγάλους καὶ πολυωνύμους ἀστούς καὶ τοὺς εὐδαίμονας ἐφοπλιστάς καὶ μόνον τῆς εὐσεβείας τὸ ἔλαιον καὶ τὸ μικρὸν κηρίον τῆς εὐλαβοῦς πίστεως συνεκράτουν διὰ τῶν ἀραιῶν προσκυνητῶν τὰ τρέμοντα τῆς ἀγιωσύνης πρεσβεῖα.

Εὐτυχῶς ὁ παλαιὸς συνεργάτης ἡμῶν καὶ φίλος κ. Χ. Ἡλιοπούλος εἰς ὃν ὀφείλεται καὶ ἡ διάσωσις τῆς Ἱ. Μονῆς Λαύρας, ἐντεταλμένος τὴν ἐπιμέλειαν διὰ τὰς Βυζαντιακὰς ἀρχαιοτήτας ἀπ' Ἀμαρουσίου μέχρι Μαραθῶνος - συγγράψας μάλιστα καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς περιοχῆς ταύτης ἀπὸ τοῦ Εὐ π. χ. αἰῶνος πρωτότυπον καὶ ὀγκώδη - εἰργάσθη ὅπως διασωθῇ ὁ ναὸς οὗτος Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας, κοινῶς καλουμένης Νεραντζιώτισσας καὶ υἱοθετηθέντων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου τῶν ὑπ' αὐτοῦ προταθέντων, ἀπεφασίσθη ἡ ἐπισκευὴ καὶ τῇ ἐνεργείᾳ του ἡ Κυβέρνησις συνέστησεν ἐπιτροπὴν, ἥς προσδρεύει οὗτος, ὅπως μεριμνήσῃ πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ἀπαιτηθησομένης δαπάνης (ἥτις δὲν θὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 60,000 δρ.) δι' ἐράνων. ὧν ὁ δεῦτερος διενεργήθη πρὸ τινος ὑπὸ τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἐδαπανήθησαν μέχρι σήμερον ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν εἰδικῆς ὑπουργικῆς ὑπηρεσίας περὶ τὰς 20,000 καὶ οὕτω τὸ ἔργον τῆς διασώσεως κατὰ τὸ πλεῖστον συνετελέσθη μὲ ὅλας τὰς δυσχερείας ὡς ἐκ τῶν δυσμενῶν διὰ τὰς οἰκοδομὰς συνθηκῶν. Ὑπολείπεται δ' ἤδη ἡ κεράμωσις, ὁ θόλος τοῦ νάρθηκος καὶ ἡ

Ἀποψὲς τοῦ Ναοῦ